

עבר והווה

מילים: אילה פפירני-ניב, יאיר שרון
לחן: משירי שלישיית "גשר הירקון"

אם אתה מכאן ולא מכיר את השטאפטה,
אם את עצמך אתה מוצא בסליק לפתע,
אם פרימוס, ג'ארה וברזנט
הן סתם מילים של פעם,
וגם מילה כמו בוקסה
עבורך חסרת כל טעם.

זה סימן שאתה צעיר, או באת מהעיר.
אולי אתה שכיר, לכן אינך מכיר.

אם סיביר היא בשבילך רק
נקודה באטלס,
אם עמדה מבחינתך היא השקפה ויחס,
אם שקדיות הן רק עצים
פורחים בצד הדרך,
ואיזולציה, לא, חבר, זו לא פריחה בברך.

זה סימן שאתה צעיר, או באת מהעיר.
אולי אתה שכיר, לכן אינך מכיר.

יום יום כשאת עוברת לך בכלבו,
את קונה ביצים וגם חלב.
ותאמיני לנו זהו פשע,
שהכל שוקלים כאן בזהב.

אחר הצהריים יש מס על ילודה,
כל הילדים נוטפים שם מקינדר וגלידה,
ואם היה מבצע ועוד אחד,
גם ההורה היה יותר נחמד.

נכון, מאד צפוף ואין מקום לעגלות,
ולפעמים עומדים בתור שעות.
אך זה נוח שיש חניה לרוב,
והוא ממש ממול, ממש קרוב.

האם האם האם הרגשת בטעם?
של הפירות שמגדלים אצלנו בגד"ש?
רימון אדום מתוק, ממש כמו פעם,
אפרסקים וענבים ממש בטעם דבש.

האם האם האם שמעת על פלחה?
היום הכל משקים אצלנו כאן
במי קולחין,
עקרו הפרדסים, אם לא הבחנת,
כותנה זה כבר פאסה
ונעלם לו השלחין.

כשאת אוכלת קלופס
כיצד את לא נחנקת?
כיצד את לא נחנקת
כשאת אוכלת קלופס?

האם זרקת הכל לציבורית?
אולי סוף סוף תהיה מנה שלישיית?
תמיד יש לחם מטוגן
ספוג בשמן, כמובן.
כשאת זוללת קלופס כל כך בחן,
אני הולך לי לאכול עם השכן.